pharisę⁹: Luc.xviij.b. Aut q̃ ō bono suo extollit cōrde: aut q̃ singularit vult videri. Cōtra q̃s ōr.j.Cor.iiij.b. Quid habes q̃d nō accepisti? Si aūt accepisti: q̃d gloriar. q̃si nō acceperis? Sequit: a Sic ablactat⁹.q.d. sic hūilit sensi/ & aiaz meā nō exaltaui/ sic ablactat⁹.i. puer a lacte mris ō nouo separatus icūbit adhuc sup mrez suā/ q̃rēs adhuc lacte ei⁹ refici: et tñ non cibatur lacte/ & cibo meliore & honorabiliore: c Ita fm hunc modum: fit/ retributio in anima mea: q: cum se humiliat circa mima/ eleuat ad maiora: et pl⁹ dat et q̃z speret. Vel sic/ vt ad p̃cedēs referat ꝓstructio: h modo. Si nō humilit sentiebā: & ecōtra/ exaltaui aiam meaz: a Sicut ablactat⁹.i. a lacte separatus/ erit/ b Sup matrē suā.i. indigēs adhuc lactari a mre/ ꝓpt infantiam languet et perit/ sup/ple: c Ita retributio in aia mea.i. ab aia mea pereat. Vl planī⁹. a Sicut ablactat⁹.i. ō nouo a lacte separ⁹: b Sup matrē suā/ stat/ q̃rēs lac/ & ñ dat ei: c Ita retributio fiat in aia mea: id cū quesierit nō det ei/ si eam exaltaui. Vel sic/ a Sicut ablactat⁹ sup matrē.i. a mre sua cū gaudio ducit ad mēsaz pzis: vt isaac Gen. xxj.a. c Ita retributio i anima mea fiat: vt p⁹ q̃z fuerit a lacte tpalis iocūditat. separata: cū gaudio ducat ad mensam eternę iocūditat. Et nota q̃ ē mater: a cui⁹ lacte bonū est cito separari/ & nunq̃z lacte ipsi⁹ potari. s. adulatoz. Vñ Prouerb. .j.b. Fili: si te lactauerint pctōres ne acq̃escas eis: Quia lac istud venenosum ē: & q̃ potat ex illo morit. Vñ Thren. iiij.a. Lamię nudauerūt māmā: lactauerūt catulos suos. Lamię dicunt q̃si lanię. Hę sunt adulatores: q̃ adulādo lanīāt vnitatez virtutis. Job. iij.b. Quare non in vulua mortuus sum: egressus ex vtero nō stati perij? Quare exceptus genub⁹? Cur lactatus vberibus? Isto lacte fere omnes magnates potantur copiosissime: quia volunt sibi dici placentia licet falsa: et ideo omnes ministri eorum adulatores sunt. Prouerb. xxix.b. Princeps qui libēter audit verba mendacij omēs ministros habet impios. Istis nutricib⁹ maledict. impēdit. Osee.ix.c. Da eis dñe. Quid dab eis? Da eis vuluā sine liberis & vbera arentia. Vulnam sine liberis vt non possint parere. Vbera arentia: vt etiam q̃ ō pariūt non possint nutrire. Propt hoc dicitur Gen. xxj.a. q̃ abraam fecit grande conuiuiū cum isaac fuit ablactatus. Ysaac enim ablactat: cum homo a mundi gaudio separatur: dicēs cum ꝓpheta: Renuit ꝓsolari anima mea. Et cum salomone: Eccl. ij.a. Risum reputaui errorem/ et gaudio dixi: Quid frustra deciperis? Sunt autez q̃ nunq̃z volunt ablactari: etiam senes. De quibus Esa. lxv.d. Non erit ibi ampli⁹ infās diez: & senex q̃ nō impleat dies suos: qm puer centū annoz morietur & pctōr cētū annoz maledict⁹ erit. Itē est alia mater siue nutrix: a cui⁹ vberib⁹ nunq̃z ablactari debet hō donec veniat ad mēsam pzis. s. christ⁹ vel p̃dicator. Cui⁹ vbera/ sunt duo testamenta: lac/ eruditio. Vñ. j. Pet. ij. a. Quasi mō geniti infantes rationabiles & sine dolo lac ꝓcupiscite. De hac nutrice ōr Exo. ij.b. Vis vt vocē tibi mulierē hebrēā/ nō egyptiacā: quę nutrire possit infātulū: Si q̃s ab hac nutrice separat: ꝓfusiōe replebit. Vñ. ij. Regl. iiij.b. ōr/ q̃z filij saul cecidit a nutrice & claud⁹ ē effect⁹ vtroq̃z pede: & mi/phiboseth appellat⁹ ē: q̃ ō interptat os ꝓfusū. Et ē lac multi/plex.

Alt Quēad/modum qui

Alt lacte

Alt aiam meā

De duplici mre

Esa.30.c.

Ps.118.

Adulationis. Prouerb.j.b. Si te lactauerint peccatores/ ne acquiescas eis. Et.xvj.d. Vir iniquus lactat amicum suum.

Abundantię temporalis. Exo.iij.b. Educam vos in terram quę fluit lacte & melle.

Est lac

Carnalis voluptatis. Thren. iiij.a. Lamię nudauerunt māmam: lactauerunt catulos suos.

Simplicis doctinę: vt hic. Et. j. Cor. iij.a. Lac dedi vobis potum non escam.

Diuinę consolationis. Osee.ij.c. Lactabo eam et ducam eam in solitudinem.

a † Sicut ablactatus est † super
b matrem suam: ita retributio
c in † anima mea. Speret isra/
d el in domino: ex hoc nunc
e et vsq̃z in seculum. Can/
f ticum graduum.

m CXXXI

g h i Emēto dñe dauid:

d Speret ꝛc. Secunda pars: vbi ponitur conclusio psalmi: vbi exēplo suo alios iuitat vir iust⁹ ascēdēs/ sperare i domino. Unde dicit: Speret israel: id populus christianus. e In dño/ et non in alio. j. Machab. ij. g. Cogitate per generationē & generationē: quoniam omnes qui sperāt in eū non infirmant. Eccl. ij.b. Qui timetis deum sperate in illum et in oblectationē veniet vobis misericordia. Et. j. Respicite filij natiōes hominū: & scitote: qm̄ nul⁹ spauit in dño & confusus est: f Ex hoc nunc & vsq̃z in seculum: id est in oī tempore quousq̃z. s. veniat ad eternitatem: vbi non erit spes sed res. Expositio Psalmi. CXXXI

Emēto domie dauid. Hic est tertiusdecim⁹ gradus. s. sollicitudo edificandi domū dei. Et recte ponitur iste grad⁹ post duos precedentes: Nā in illis edificauit seipsū vir iust⁹ ascēdēs per pnitentiā & humilitatem/ de quibus agitur ibi: Hic autē intendit alios edificare. Et primo debet homo seipsum edificare: id est in edificio dei ponere: & postea alios. Unde. j. Timoth. iiij.d. Attēde tibi & doctrinę: insta in illis: hoc enim faciēs & teipsum saluum facies: & eos q̃ te audiūt. Eccl. ij.a. Magnificaui opera mea: edificaui mihi domos. De hoc dicit beat⁹ Bern. ad eugeniū. Omnes de fonte pectoris tui publice bibunt: & tu solus seorsum sitiens stabis? Sed maledictus qui partē suā facit deteriorē: quid ille qui penit⁹ se reddit expertē? Sane deriuantur aquę tuę in platęis: homines & iumenta & pecora bibūt ex eis: quin & camelis pueri abraę potū tribuis. Ergo inter cęteros bibe & tu de fonte putei tui. Alien⁹ inquit non bibat ex eo: nūquid tu alien⁹ cui ñ alien⁹ si tibi es? Deniq̃z: Qui sibi nequā cui bon⁹? Patet igit ordo psalmi. Titul⁹ q̃.ē. Intētio monet ad edificationē dom⁹ dei. Mod⁹. Tripertit⁹ est psalmus. Primo precatur vir iustus vt voluntatem suam ō edificando domū deo impleat dñi. Secundo ostendit domū edificatam et vbi sit edificata: ibi: Ecce audiuimus. Tertio dicit promissiones dei factas edificatę sion: ibi. Iurauit dominus. Dicit ergo: g Memento ꝛc. Et loquitur propheta in persona totius christi: id est in persona capitis et corporis: sicut dicit Glo. quę satis confusa & obscura est: Sed vt planior sit expositio: Primo exponemus ō christo: secundo de viro iusto: vterq̃z enim per dauid designatur: sicut dicemus infra. Propheta igitur in persona christi ad patrem loquens/ cui omnia attribuit dicit: g Memento: id est memorem te esse ostēdito h Dñe/ pater: qui omnia potes. i Dauid/ spiritualis. i. christi: Qui per eum significatur triplici ratione. Primo ratione dignitatis: dauid enī fuit rex hierusalem: et christ⁹ rex ē ecclesię. Unde. ē. in Ps. Tu es ipse rex meus & deus meus qui mandas salutes iacob.

Qui alios instruere vult se primo instruat

Eccl.14.a.

Partitio psalmi

Allegorice

Christ⁹ per dauid significatur triplici ratione

Ps.43.

Secundo ratione humilitatis

g Memento ꝛc. Moralit de viro iusto. Dicit ergo p/pheta in persona viri iusti. Memēto dñe dauid: id est viri iusti manuforti & aspectu desiderabilis. Manu forti/ bene operando: aspectu desiderabilis/ honeste conuersando. Vel manuforti in actiua: aspectu desiderabilis in contemplatiua. Notādū aūt q̃z fortitudo manus iustorum in quattuor cōsistit. Primo in magnoz & difficiliū operū executione: De quo. ē. Posuisti vt arcum ęreum brachia mea. Scō in forti tentiōe/ vt nullaten⁹ dimittat bonū q̃ ō incepit. Job. xxvij. a. Donec deficiam non recedam ab innocentia mea: iustificationem meam quam cepi tenere non deseram. Cant. iij.b. Tenui eū & nō dimittā. Tertio in forti luctatiōe. Gen. xxxij. f. Si contra deum fortis fuisti/ luctando scilicet mecum/ dicit angelus: quanto magl cōtra homines prevalebis? Et de iuda dicitur Deut. xxxiij.a. Manus eius pugnabūt pro eo. Quarto in vinculoz ruptione: sicut legitur Judicl. xvj.b. de sansone: Rupit inquit vincula/ sicut si quis rumpat filum stupę: Erat autem ligatus septem funibus neruiceis: per q̃s

Moraliter

Fortitudo manus iustorum consistit in quattuor

Ps.17.

* significant septem funes

Secundo ratione humilitatis. Dauid enim in dignitate regia seruauit humilitatē: sic ⁊ christus: Unde pedes lauit discipulis: Joh. xiij. a. Et multa similia fecit: propter quę dicit Matth. xj. d. Discite a me: quia mitis sum ⁊ humilis corde. Tertio ratione interpretationis nominis. Dauid enim interpretat manuforti: aspectu desiderabilis: et christus fuit manuforti in passione: vbi fortiter fortem diabolum debellauit: non manu armata: vt dicit bt̄us Bern. ꝗ cruci affixa: nō equo residēs: ꝗ i cruce pendēs. Itē manuforti ē modo suos fortit custodiēdo siue tenēdo. Job. x. b. Cū sit nemo q̄ de manu tua possit eruere. Itē manuforti erit i iudicio: qm̄ fortit pcutiet inimicos suos in posterioza. Unde. s. Tanq̄ vas figuli pfringes eos. Propter hoc dicitur Heb. x. f. Horrendū est incidere in manus dei viuentis. Job. xiij. c. Manū tuam longe fac a me: ⁊ formido tua non me terreat. Item aspectu desiderabilis fuit christus: ad litteram: speciosus ⁊ gratiosus in pversatione ⁊ allocutione: sed magis in resurrectione: adhuc in pulchritudine animę: sed permaxime in diuinitate. Unde dicit iacob Gen. xxxij. g. Vidi dominū facie ad faciē: ⁊ salua facta ē anima mea. Et ideo etiā moyses orabat: Exo. xxxiij. c. Si inueni inquit gratiam in conspectu tuo: ostende mihi faciem tuam vt sciam te. Ps. Ostende faciem tuam: et saluerimus. a Et omnis mansuetudinis eius: memento. s. id est ipsius memorem te esse ostende proptter meritum māsuetudinis eius. Ad litteram enim christus mansuetus fuit: quia nec irritauit: nec irritatus fuit. Esa. xlij. a. Non clamabit nec accipiet personam: neq̄ audietur foris vox eius: calamū quassatum non conteret ⁊ linū fumigans non extinguet: in veritate educet iudiciū: nō erit tristis neq̄ turbulētus. Hiere. xj. d. Ego quasi agnus mansuetus qui portatur ad victimam. Et dicit: omnis: quia neq̄ cōtumeliis verborū: neq̄ molestijs verberum: neq̄ iniurijs rerum irritatus fuit. De primo dicitur in Ps. Qui inquirebāt mala mihi locuti sunt vanitates: ⁊ dolos tota die meditabant: Ego aūt tanq̄ surdus non audiebā: ⁊ sicut mutus nō aperiēs os suū: Et factus sū sicut hō nō audiēs: et nō habēs in ore suo redargutiones. De secūdo dicit Esa. liij. c. Sicut ouis coram tondēte se obmutescet. De tertio vero Esa. l. c. Corpus meū dedi pcutiētibus ⁊ genas meas vellētibus. j. Pet. ij. d. Cū malediceret nō maledicebat: cū pateret nō cōminabat: tradidit aūt iudicāti se iuiuste. Sedēt: Sicut iurauit. q. d. significant septem funes qui ligant hominē ⁊ tenent hominē quasi ligatum i mundo vel in peccato. Primus: est amor sui. Secūdus: est amor mūdi. Tertius: amor parentum. Quartus ambitio honorum. Quintus: praua consuetudo. Sextus: stulta promissio. Septimus: presumptio. Primus ligat hominē allegando infirmitatē seu fragilitatē naturę aut complexiōis. Dicit enī: Tu es fragilis: ⁊ non poteris sustinere vel consūmare q̄d proponis inchoare ⁊ eris cōfusus: et dicet tibi: Ecce homo qui cępit ędificare ⁊ non potuit consūmare: Luc. xiiij. f. Sic allegat ⁊ ligat prudentia carnis: aduocatus amoris proprij. Sed mentit iniquitas sibi: quia plus potest homo q̄ dicat prudentia carnis. Secundus ligat allegando vtilitatē seu necessitatē. Dicit enī: Tu es multum vtilis ⁊ necessarius mūdo: tu facis multas elemosynas ⁊ multa bona: quę non faceres in religione. Sed et in hoc mentit iniquitas sibi: quia non charitas sed cupiditas allegat hoc. Tertius ligat allegando pietatem ⁊ crudelitatem. Dicit enim: Pium est iuuare suos: et crudelitas est relinquere inconsultos: sicut dicitur. j. Timoth. v. a. Si quis suorū ⁊ maxime domesticorum curam non habet: fidē negauit: et ē infideli deterior. Et in hoc similit mentitur iniquitas sibi: quia non pietas: sed carnalitas loquitur hoc. Quartus ligat allegando cōmunem vtilitatē. Dicit enī: Si tu esses episcopus vel archidiaconus vel decanus vel aliquid huius: tu faceres multa bona: tu enim dares illud: ⁊ constitueres istud. Et in hoc reuera mentit iniquitas sibi: ambitionis enim est allegatio: non charitatis. Quintus ligat allegando impossibilitatē. Dicit enī: Nullo modo posses hoc facere: quia cōsueuisti comedere delicata ⁊ varia ⁊ frequent dormire multum: iacere i culcitra: vti lineis: nō posses mutare cōsuetudinem: Consuetudo enim altera natura est. Nec poterit ęthiops mutare pellem suam: Hiere. xiij. d. Et in hoc vtique mentitur iniquitas sibi. Sextus ligat allegando emendationem. Dicit enim: Tu emendabis te: ⁊ adhuc poteris facere multa bona siue in claustro siue in sęculo. Et in hoc similiter mentitur iniquitas sibi: quia qui non est hodie: cras minus aptus erit. Et Eccl. xxix. c. Repromissio nequissima: multos pdidit diligentes. Septimus ligat allegādo bonitatē seu securitatē status. Dicit enī: Tu es in bono statu: et in statu securo: bñ potes sic saluari: ⁊ forte nō faceres tot bona i religione. Et in hoc similit mentit iniquitas sibi: quia nemo in via securus. Primū funem facile rumpit: qui attendit illud Matth. xvj. d. Qui voluerit animam suam saluam facere: perdet eam. Et Joh. xij. d. Qui odit animam suam in hoc mundo: in vitam ęternam custodit eam. Secundū soluit ⁊ tertium qui audit: qd̄ dicitur Matth. xix. d. Omnis qui reliquerit domū aut fratres aut sorores aut patrem aut matrē aut vxorem aut filios aut agros propter nomen meum: centuplum accipiet et vitam ęternam possidebit. Quartum cito solueret qui bene attenderet illud Matth. xvj. d. Quid prodest homini si vniuersum mundum lucretur: animę vero suę detrimentū patiatur? Quintum soluit qui attendit quod dicit apostolus Phil. iij. c. Omnia possum in eo qui me confortat. Sextum soluit qui audit illud Eccl. v. b. Mō tardes puerti ad dominum: ⁊ ne differas de die in diem: subito enim veniet ira illius. Septimum soluit illud Eccl. xxxvij. a. O presumptio nequissima: vnde creata es ⁊c. q. d. vnde est q̄ presumit homo de se aut de statu suo? Hos septem funes rumpunt septem circuitus: quos fecit iosue circa hiericho: vt legitur Josue. vij. b. Primus circuitus: est consideratio sui: ⁊ rumpitur primus funis: scilicet amor sui: Ex ignorātia enī est q̄ homo nimis diligit se. Secundus circuitus est consideratio mundi: et rumpitur secundus funis: quia qui cognosceret mundum non amaret ipsum. Naum. iij. b. Qui viderit te resiliet a te. Tertius circuitus est consideratio infidelitatis parentū: quā qui bene aduerteret: nō amaret eos. Hiere. ix. b. Unusquisq̄ a proximo suo se custodiat: et in fratre suo non habeat fiduciam: quia omnis frater supplantans supplantabit: ⁊ omnis amicus fraudulent incedet. Quartus circuitus est pseideratio periculorum: quę sunt i dignitatibus: quę si quis cognosceret: plationes mīme ambiret. Nume. xxv. a. Tolle cunctos pncipes populi ⁊ suspēde eos ꝗ solē in patibulis. Ibi dicit Origen. Hęc pericula hoies si attēderēt: pncipatus nō ambirēt. Quāto i loco superiore platus constituit: tanto in periculo maiore versat. Quintus circuitus est pseideratio diuinę misericordię: quę semper iuuat pfidentes in eum. Ps. Jacta cogitatū tuū in dño et ipse te enutriet: ⁊ non dabit in ęternum fluctuationē iusto. Aug. Proijce te in deum: non est ita crudelis: vt se subtrahat ⁊ te cadere pmittat. Sextus circuitus est pseideratio breuitatis vitę humanę ⁊ incertitudo: quā qui attendit: nihil in futurū sibi pmittit. Eccl. ix. c. Nescit hō finē suū. Job. xxxij. d. Nescio q̄diu subsistā: et si post modicum tollat me factor meus. Septimus circuitus est pseideratio pprię infirmitatis: quā q̄ cognoscit nihil de se presumit. Michęę. vj. d. Humiliatio tua in medio tui. Sic rumpit hō funes ⁊ fit dauid. i. manu fortis. Et tūc pōt dicere vere: Memēto dñe dauid: vt eū iuues. Et omnis māsuetudinis eius: vt pp̄t hāc iuues. Dauid enī māsuete sustinuit plecutionē saulis: quē etiā in spelunca sibi traditū noluit interficere: imo illū regē ⁊ se canem ⁊ pulicem appellauit. j. Regl. xxiiij. c. Itē sustinuit despectionē ⁊ vilificationē semei. ij. Regl. xvj. b. Et vxoris suę michol. ij. Regl. vj. d. Nec illi vel illi voluit rndere: imo abisai ⁊ ioab volētibus occidere illum: dixit: dimittite: vt maledicat mihi: dñs enī pręcepit ei vt malediceret dauid: et quis est qui audeat dicere: quare sic fecerit? Itē sustinuit exheredationē a filio suo. ij. Regl. xv. Et ideo postea restitutus est i regnū. Jō dicit. Māsueti hęreditabūt terrā ⁊ delectabunt in multitudine pacis. Talis mansuetudo facit deū memorē sui. Unde Job. q̄ sustinuit mansuete damna rerum: verbera corpis: puitia amicorum ⁊ vxoris: reddidit deus in duplum: vt patet Job. vltl.

egorice c.

a ēt omis māsuetudinis eius.

māsuetudi/ christi

Ps. 2.

Ps. 79.

Ps. 37.

doraliter

ptem ligant enent homi/ n quasi liga/ n in mundo

Ps. 54.

Ps. 36.

Allegorice ✱ a ¶Sicut iurauit. q.d. ad hoc meméto dauid spūalis: id ē christi: vt impleat sicut iurauit dño: et sicut votum vouit deo iacob. i. quē coluit iacob: hoc est/ da vt christ⁹ qd firmiť ꝓposuit ⁊ voluit ꝓpleat. Sz nūqd ñ poterat christ⁹ implere qd ꝓposuerat ⁊ soluere qd ꝓmiserat? Cōstat q̄ sic: qz deꝰ ē: et ḃ credebat ꝓpha. Quare g̃ ꝓcak b? Duplici rōne. Primo vt oñdat q̄ q̄cq̄d habet christ⁹: habet a

Altsuper pte. Unde Job. v. e.

Altstratus Mō possū ego a me/ ipso facere q̄cq̄. Secūdo/ vt oñdat q̄ sic voluntas ꝓmittendi est a deo: ita ⁊ facultas implendi. Unde Aug⁹. Nemo pr̄esumat viribꝰ suis reddere quē vouit: Qui enim te hortatur vt voueas: ipse te adiuuat vt reddas. Hoc ē qd dicitur Phil. ij. b. Ipse dat ⁊ velle ⁊ pficere pro sua bona voluntate. Esa. xxvj. c. Omnia opera nostra operat⁹ es i nobis dñe. Cetera g̃ sequunť eodē mō exponunť de capite et d corpe: et modica ē differētia i expositiōe.

a Sicut iurauit domino: votum vouit deo iacob. Si introiero in tabernaculū domus meę: si ascēdero in lectū stratū mei. Si dedero somnū oculis meis: et palpebris meis dormitationē. Et requiē temporib⁹ meis/ donec inueniam locum domino: tabernaculū deo iacob.

Moraliter ✱ a ¶Sicut iurauit domino: et sicut/ votum vouit deo iacob: id est futura quęrentium: supple sic reddet: alioq̄n nō esset iustus. Matth. v. e. Reddes domino iuramenta tua. Eccl. xxiij. b. Iurationi non assuescat os tuum: multi enim casus in illa. Et iterum. j. Vir multum iurans replebitur iniquitate: ⁊ non discedet a domo illius plaga. Et. j. Si in vacuum iurauerit non iustificabitur. Eccl. v. a. Si quid vouisti deo: non moreris reddere: displicet enim ei stulta ⁊ infidelis promissio. Deut. xxiij. d. Quod semel egressum est de labijs tuis obseruabis ⁊ facies: Si mortꝰ fueris/ reputabiť tibi in peccatum. b ¶Si introiero ⁊c. Hic ostendit vir iustus qd iurauit ⁊ vouit. s. q̄ non quiescet donec impleuerit qd ꝓmisit. Et suspenditur littera vsq̄ ibi: Donec inueniam locum dño. Et est hic aposiopisis. Unde sensus est: Si hoc vel illud fecero: deceterо non credatur mihi. Dicit ergo: Si introiero in tabernaculum domus meę/ ad comedendum panem/ vl alia quacunq̄ necessitate. Item/ c ¶Si ascendero in lectum stratū mei/ ad dormiēdū: sicut nec vrias. ij. Regl. xi. c. Item/ d ¶Si dedero somnū oculis meis/ etiam extra lectum ⁊ domū. e ¶Et palpebris meis dormitationē: qd min⁹ ē. Dormitio enī ꝓtinua est: dormitatio interpolata. f ¶Et/ si dedero/ requiē tpibus meis: manū capiti supponēdo: qd adhuc min⁹ est: deceterо non credatur mihi donec perfecero qd ꝓmisi. Et hoc est qd sequtur: g ¶Donec inueniam locum dño: tabernaculum deo iacob: id est donec meipsum ⁊ alios tales fecero/ vt sint locus habitatiōis dei: et exerceāt militiā eiꝰ. Spiritualiter autem remouet vir iustus hic q̄nq̄ impedimenta ēdificandi domū deo. Primū est nimia sollicitudo rei familiaris: ibi: Si introiero. Secundū est carnalis delectatio: ibi: Si ascendero. Tertium est concupiscētia oculorum: ibi: Si dedero. Quartum est leuitas inconstantię: ibi: Et palpebris. Quintum est torpor: ibi: Et requiē. Dicit ergo: b ¶Si introiero i tabernaculū domus meę: id est si quę mea sunt sollicite quęsiero: sicut multi faciunt. Phil. ij. c. Omnes quę sua sunt quęrunt. ¶Nota q̄ est Materiale. Esa. xxxviij. c. Quō ablata ē a me ⁊ ꝓuoluta q̄si Ecclesia militās. Esa. liij. b. Tabernaculum erit in vmbraculo diei. Glo. id est ecclesia.

Ps. 45. Ps. 18. Tabnaculū

Beata virgo. Ps. Sctificauit tabernaculū suū altissimus.

Corpus christi. Ps. In sole posuit tabnaculū suū. Glo. i. in Corpus humanū. ij. Pet. j (feruore passiōis corpꝰ ꝓriū. c. Velox est depositio tabernaculi mei.

Cogitatio humana. Job. xv. d. Ignis deuorabit tabnacula eorꝝ q̄ munera libenť accipiunť. Greg⁹. Ignis tabnacula deuorat: cū estus auaricię cogitatiōes humanas deuastat. Res tpal. Sic accipiť h: vt dicē Glo. Uñ intrare i tabnaculū domus suę/ nihil aliud est/ q̄ suum cōmodum temporale sollicite procurare: et de bono cōmuni nō curare. Qd multi faciunt. Unde conquerit dñs Aggei. j. c. Domus mea deserta est ⁊ vos festinatis vnusq̄sq̄ in domum suam. Job. xvij. c. Auellatur de tabernaculo suo fiducia eius. Greg⁹. De tabernaculo fiducia auellit: quando qui multa parauerat repentina morte dissipat: Sicut diues: cui dixit dñs: Stulte hac nocte repetent aiam tuam a te: ⁊ q̄ parasti cuius erūt: Lucl. xij. c. Jō dicit Job. viij. d. Tabernaculū impiorꝝ nō subsistet c ¶Si ascēdero i lectū stratū mei. i. si acquieuero carnali delectationi. Altsi dedero quoadusq̄

q.d. non acquiescam. Hunc lectum noluit ascēdere vrias nec intrare domū. ij. Regl. xi. b. Immo dixit: Arca dei: ecclia: ⁊ israel ⁊ iuda. i. populus christianꝰ habitant in papilionibꝰ: et dñs meus ioab: et serui dñi mei. i. bonus prelatus ⁊ ministri ipsius/ super faciē terrę manent: ⁊ ego ingrediar i domū meam vt comedam ⁊ bibam ⁊ dormiam cum vxore mea: id est carnali voluptate? Per salutē tuam ⁊ per salutez animę meę non faciam hanc rem. De hoc lecto dicit Matth. ix. a. Surge/ tolle lectum tuum ⁊ vade in domū tuam: id est ꝓscientiaz. Cantl. iij. a. In lectulo meo per noctez quęsiui quem diligit anima mea: quęsiui ⁊ non inueni eum. Quippe non inuenit in terra suauiter viuentiū: vt dicit Job. xxviij. b. d ¶Si dedero somnū oculis meis/ interiorib⁹: id est non dabo eis ꝓcupiscentiā suā/ quę cito transit vt somnus. Sicut enī q̄ somniat thesauros/ dormiēs diues est: sed euigilans nihil habet: sic diuites huius mūdi videntur sibi esse diuites: sed pauperes sunt in veritate. Ps. Dormierūt somnū suū oēs viri diuitiarum: ⁊ nihil inuenerūt in manib⁹ suis. Prouer. xiij. a. Est q̄si diues cum nihil habeat. Esa. xxix. b. Erit sicut somniū visionis nocturnę multitudo omniū gentiū quę dimicauerūt cōtra ariel. Et. j. c. Et sicut somniat esuriens ⁊ comedit: cū aūt fuerit expgefactꝰ/ vacua est aīa eius: sic erit multitudo omnium gentiū. Modo somniāt auari diuites q̄ post hāc fertilitatem erit caristia: et ideo implēt horrea sua. Sed forte anteq̄z veniat caristia morienť: sicut accidit diuiti/ Lucl. xij. c. Jō dicit salomon/ Prouer. vj. a. Ne dederis somnū oculis tuis. Sequit: e ¶Et palpebris meis dormitationē: nō dabo supple. i. non ero leuis ⁊ inconstās: vt modo retrahā me ab amore ⁊ cura tpaliū: et postea relabar in idē: et iterū resurgā/ et postea cadam: et item redeam: ⁊ postea recidam: sicut ille q̄ dormitat frequenť caput inclinat ⁊ frequenť releuat. Prouer. xv. b. Cor stultorꝝ dissimile erit. Eccl. xxvij. b. Stultꝰ vt luna mutať. Matth. xxv. a. Dorm̄ā aūt faciēte sponso/ dormitauerūt oēs ⁊ dormierūt. Sed certe parū durat siue dormitio siue dormitatio. Prouer. vj. b. Paululū dormies paululū dormitab. f ¶Et requiē tempib⁹ meis/ nō dabo supple. i. nō ero torpēs vl ociosus: sic ille q̄ sustinet manib⁹ tempora sua. Inclinatio siqdē capiť sup manꝰ signū ē torporꝰ. Vir igiť iustꝰ ⁊ torporē ⁊ ociū excutit a se: qz nūc ē tps laborādi: postmodū erit tps q̄escēdi. Michee. ij. c. Surgite ⁊ ite: qz non habet hic requiem. Apocl. xiiij. c. Amodo iam dicit spiritus/ ⁊ non ante: vt quiescant a laboribus suis. Et Mat. xxvj. d. dicit dominꝰ/ ꝓmo discipulis suis: Vigilate ⁊ orate: Et postea dicit: Dormite iam ⁊ requescite: g ¶Donec inueniam: quasi illa nō faciam: donec inueniam locum domino. Et ponit/ donec/ exclusiue. q.d. illa ñ faciā donec locum inueniam domino. Similis modus habetur. ē. Dixit dñs dño meo: sede a dextris meis: Donec ponā ⁊c. Glo. Sede donec ponam: id est ęternaliter sede: sicut ęternaliter ponā. h ¶Tabernaculū deo iacob: Dominꝰ inueniet locū in q̄etꝰ mētib⁹ ⁊ pacificl. Uñ. ē. Factꝰ ē in pace locꝰ eiꝰ. Qui g̃ vult parare i se locum dño: oportet vt eijciat a corde suo oēm causā inq̄etudis: hoc ē amorē vl curā tpaliū: ⁊ oēm malam ꝓcupiscentiā. Uñ Gen. xxxv. a. dixit iacob filijs suis: Abijcite deos alienos q̄ in medio vr̄i sūt: ⁊ mūdamini ac mutate vestimēta vr̄a/ ⁊ surgite ⁊ ascēdamꝰ in bethel: ⁊ faciamus ibi altare dño.

Ps. 75.

Ps. 109.

Ps. 75.

ibi altare dño. Mat.xxvij.g. Accepto corpe ioseph iuoluit illud i syndone mūda:ꝛ posuit i monumēto suo nouo qd exci/derat i petra. In paucꝰ iuenit locū dñs:qꝛ pauci habēt locū mūdū. Vñ Eccꝰ.xxiij.a.dic dñs: In oīb⁹ requiē q̄siui:ꝛ sup/plēdū est/ꝛ nō inueni. Itez in illis q̄ strenue pugnāt ꝓ dño et cū dño/iuenit dñs ta/bernaculum. Leuitꝰ. xxvj.b. Ponā tabna/culū meū i medio vī. Prope ē in pteplati/uis habet locū dñs: i actiuis tabnaculū. Se

Alteam Alteum Altea Alt salturū Alt Intrauim⁹ tabernacula Alt adorauim⁹

a Ecce audiuim⁹ eū in ephra
b ta:iuenim⁹ eā in cāpis silu
c e. Introibim⁹ in tabnacu
d lū ei⁹: adorabim⁹ i loco vbi
g steterūt pedes eius. Surge
h dñe i requiē tuam: tu ꝛ arca
i sctificatiōis tuę. Sacerdo/
k tes tui induantur iusticiaz:

quit: a Ecce audiuim⁹ ꝛc. Scda ps: vbi ondit dom⁹ edificata ꝛ loc⁹ edificatiōis:et pcat vt exaltet. Dicit ē: Ec/ce:q̄si iurauit dauid vt nō quiesceret donec eet edificata do mus dñi: et cōpleuit vt apparet. Ecce audiuim⁹ eū.s.lo/cū/ vel ipm deū: vel/eam.s.sedem: vel/ ea.s. locū dñi ꝛ do/mū ꝛ sedē: b In ephrata.i.i lege in q̄ imago ꝛ vmbra fu turoꝝ videt q̄si i speculo. Ephrata enī interptat speculū: Et in lege audita ē ei⁹ edificatio dom⁹ dei:sed i gentib⁹ inuenta: Vñ sequit: c Inuenim⁹ eā in cāpis siluę.i. in gētib⁹ incultꝰ ꝛ infructuosis/ꝛ plenis spinis ꝛ vepribus idolatrię et oīm pctōꝝ. Qd enī in figura ꝛ imagie ꝓdicatū est iudęis/in fide gentiū est iuētū. Vñ Esa.ix.b. Verbū misit dñs i iacob .i.ad iudęos:et cecidit i isrl.i.i gētib⁹ ad fidē ꝓuersis. Ro.ix. g. Bētes q̄ nō sectabāt iusticiā apphēdert iusticiā: isrl ꝯo sec/tando legē iusticię/ i legē iusticię nō puenit. Esa.xxxv.a. Lę/tabit deserta ꝛ inuia ꝛ exultabit solitudo ꝛ florebit q̄si lilium.

Aliter Vel sic: a Ecce audiuim⁹ eū.i.dñz nasciturū. b In ephrata.i. i bethleē. Micheę.v.a. Et tu bethleē ephrata paruul⁹ es in milib⁹ iuda:ex te m egrediet q̄ sit dñator i isrl. c Inuenim⁹ eū in cāpis siluę.i.in gētib⁹ ꝓus siluis.i. infructuosis: modo campis.i.arabilib⁹ vomere ꝓdicationis.

Aliter Itē/ a Audiuim⁹ eū/dñz. s.loqntē: b In ephrata.i. in clericꝰ q̄ deberet esse speculū eccl'ię. Sed/ c Inuenim⁹ eū/descentē: d In cāpis siluę.i.in cāpestrib⁹:hoc est in laicꝰ.Esa.lxv.a. Populus q̄ ad iracūdiā ꝓuocat me/añ faci/em meā sp.i.clerici.Eodē.xxiij.a.Erubesce sidon.i.clerice:ait mare.i.laic⁹. Et nō solū inuenim⁹: immo et/ e Introibi/mus i tabnaculū ei⁹.s.dei iacob.i.erim⁹ de militib⁹ eius pugnātes ꝓ eo ꝛ cū eo. Job.vij.a. Militia ē vita hōis sup terrā. Soli igit milites christi intrāt tabnaculū ei⁹:et q̄cunqꝝ intrāt milites ei⁹ fiūt. Intrat aūt i tabnaculū ei⁹/ꝓ fidē opā/tem ꝓ dilectionē: vt dic Aug⁹. Et nota q̄ prius loquit singu/larię: Si introiero i tabnaculū dom⁹ meę: nūc loqui/tur pluralē: Ecce audiuim⁹:et introibim⁹: quia oēs iu/sti vnū sūt in fide ꝛ charitate.j. Corꝰ.x.d. Un⁹ panis ꝛ vnū corp⁹ multi sum⁹. Zach.viij.d. Veniēt populi multi ꝛ gētes robustę ad q̄rendū deū exercituū in hierusalē:et depcandam facię dñi. Vñ et h sequit: f Adorabim⁹ i loco vbi steterūt pedes ei⁹.i.in eccl'ia existētes numero ꝛ merito ꝛ no mine ꝛ numine: Extra quā ñ exaudit dñs. Job.iiij.c. In hie rosolymis ē locus vbi adorari oportet. Et.j. Venit hora et nūc est qñ veri adoratores adorabūt pterem in spū ꝛ veritate.

Ps.137. Sup. Adorabo ad templū sanctum tuū. Pedes dei dicunt apl'i:q̄ ipsum in oēm terrā portauerūt. Esa.lij.b.Oꝛ pulchri sup mōtes pedes annūciantꝰ ꝛ ꝓdicātꝰ pacē. Hi pedes stete/rūt in domo dei:qꝛ in fide ꝛ charitate pseuerauerūt:ꝛ nunqꝝ post resurrectionē dñi de ea exierūt. Itē tabernaculū dei est btā ꝯgo: vbi ipe nud⁹ itrauit/ ꝛ ibi armauit se sic granū fru/mēti i terra: Ibi siqdē scutū nostrę carnis assumpsit:ꝛ arma nrārū infirmitatū. Qd diu desiderauerat dauid dicēs: Ap/prehende arma ꝛ scutū ꝛ exurge in adiutoriū mihi. Eadē/est locus pedū eius:id est diuinitatꝰ ꝛ humanitatꝰ ipsius. De q̄ Esa.lx.c. Locū pedū meoꝝ glorificabo. Introeam⁹ igit se/cure in tabernaculū/ꝛ adorem⁹ in loco pedum dñi: quia ipsa exaudiet vel exaudiri faciet. Heb. iiij. d. Adeamus cum fi/ducia ad thronū grę eius vt misericordiaz conseq̄mur ꝛ gra/tiā inueniam⁹ in auxilio opportuno. g Surge. Quia vir iustus dixerat se intraturū in tabnaculū dei:ne putaret aliqs

eata ꝯgo ma
i est taberna/
lum dei

Ps.34.

q̄ ꝓ se posset hoc:ꝓuertēs se iustus ad dñm/implorat ei⁹ auxi/liū dicēs: Surge dñe/a morte: h In requiē tuā. i.in glorificatā naturā/vbi nulla ē turbatio. Roma. vj.b. Chri/stus resurgēs a mortuis iā nō morit/ mors illi vltra ñ dñabit. i Tu ꝛ arca sctificatiōis tuę.q.d.tu ꝓ surge:vt arca.i. ecclesia surgat post te et per te.j.Corꝰ.xv.c. Si christ⁹ resurrexit ꝛ nos resurgemus. Et dicitur ecclesia/ arca sctificatiōis. i.san/ctificata a christo per aspersionē sanguinis. Eph.v.e. Christ⁹ dilexit ecclesiā ꝛ se/ipsū tradidit ꝓ ea vt illā sctificaret. Et sanctificās alios ꝓ le/gationē sacramētoꝝ.j.Corꝰ.vj.c. Sed abluti est:ꝯ sctificati estis:ꝯ iustificati estis i noie dñi nri iesu christi. Hoc posset esse thema in assūptiōe beatę ꝯginis. Surrexit enī dñs in re/quiem suā:et postea surrexit i requiē suā arca sctificationis.i. btā ꝯgo in die assūptiōis. Utraqꝝ ascēsio mirabilis fuit: Vñ vtrāqꝝ mirant angeli. De ꝓma q̄rētes/Esa.lxiij.a. Quis est iste q̄ venit ō edom. De scda q̄rētes/Cantꝰ.viij.b. Quę ē ista q̄ ascēdit ō deserto. Angeli vsqꝝ ad illa tpa nō viderant aliquē carne vestitum in cęlum ascendentē:sed tunc viderūt christū et postea matrē ei⁹ cū nra carne gloriose ascēdērē:et iō mira/bant. Pręterea mirabant quō de mūdo tā deformi ꝛ horri/bili deserto veniebat tā formosus ꝛ tam formosa tota delitiis affluēs:cū in mūdo nullę sint/ ꝯ miserię multę ꝛ magnę: Sic dicitur Job. xiiij.a. Homo natus de muliere breui viuens tempore repletur multis miseriis. Arca sanctificatio/nis dicitur beata virgo. Arca quidem fęderis in qua fuit re/condita vrna aurea habens manna/virgam ꝛ tabulas testa/menti. Urna aurea:christus homo habens manna misericor/dię:tabulas sapiētię ꝛ scientię. Hęc arca hodie surrexit in re/quiem suam:et impletum est quod dicitur Beñ.viij.a. Re/quieuit arca super montes armenię. Armenia interptat mōs vellicatus: et significat cęlum empyreū: vnde angeli apostatę vellicati:id est euulsi fuerunt. Montes armenię sūt virtu/tes angelicę. Igitur hodie super montes armenię requieuit arca:quia hodie super omnes angelos beata virgo est collo/cata. Unde Ps. Eleuata est magnificētia tua sup cęlos deꝰ: id est beata ꝯgo: quę te magnificauit super angelos. Dicitur autem arca sctificatiōis: Uel quia continuit in se:id est in vtero suo fontem totius sanctificationis: id est christum: qui dicit Job.xvij.c. Ego sanctifico me ꝓ eis: vt et ipsi sint san/cti in veritate. Vel quia plenarie fuit sanctificata. Primo q̄/dem in vtero matris suę. Unde Ps. Fluminis impetus: id est abundantia spiritussancti lętificat ciuitatē dei: id est bea/tam virginem. Hoc fuit quādo spūssanctus superuenit i eā: et virtus altissimi se obumbrauit in ea. Sed prius sanctifica/uit tabernaculū suum altissim⁹ antecqꝝ nata esset ex vtero ma/tris suę: et hęc sctificatio fuit mūdatio ab originali. Postea ꝯo fuit sanctificata per sacrificia ꝛ oblationes: sicut alię mulie/res hebręę:quę loco circūcisiōis virorum/ sanctificant sacri/ficiis ꝛ oblationib⁹: et hęc sanctificatio fuit fomitis diminu/tio. Postea fuit sanctificata in conceptione filij sui:et hęc san/ctificatio fuit fomitꝰ extinctio:et ideo plene sanctificata fuit: ideo arca sanctificationis rationabiliter dicitur. k Sacer/dotes tui ꝛc. Rogando prędixit propheta ecclesiam cum dño exaltandā: Sed ad h q̄ exaltetur/necesse est vt membra eius virtutibus exaltentur: Unde et hipsū orat hic prophe/ta/ distinguēdo ipsam ecclesiam in duas partes: in plātos et subditos. Pro vtrisqꝝ orat ꝓpheta/ vt i virtutib⁹ ꝓficiāt. Di/cit ergo: Sacerdotes tui:i.plati ecclesiastici/ sacri duces/ sanctitate dotati/sacra dantes:id est sacramenta gratis mini/strātes: l Induant iusticiā. Glo.i.fidē q̄ iustificat. Ro. v.a. Iustificati ex fide pacē habeam⁹ ad deū. Abacuk.ij.a. Iust⁹ ex fide sua viuit. Sz meli⁹: Induant iusticiā gene/ralē:quę oēs ꝯtutes cōplectit. Hęc ē vestꝰ sacerdotalis. Vñ Job.xxix.c. Iusticia indut⁹ sū ꝛ vestiui me sicut vestimento. Et hęc vestis ꝓm partes suas designata fuit in veteri lege: per vestimēta legalium

Alt Exurge

Alt Iusticia Ecclesia dr arca sanctificationis

Beata virgo dr arca sctificatiōis

Ps.8.

Ps.45.

Luc.i.d.

De indumentis sacerdotũ veteris legis ⁊ q̃d significent

per vestimẽta legalia sacerdotũ: vt tangit Glo. dicens. Que legales pontifices in vestib⁹ gestabãt: illa euãgelici sacerdotes in cordib⁹ habere debent. Primũ igit indumentũ legaliũ sacerdotum/erat fẽminalia linea. Unde Eẽcech. xliij.e. Fẽminalia linea erunt in lũbis eor. ſ. sacerdotũ: ⁊ non accingent in sudore. Et p ꝗ designatur ꝓtinentia mẽtis: que est interiꝰ nec videt/sicut nec fẽmialia. Sine ꝗ indumento non licebat sacerdotib⁹ accedere ad misteriũ. Esa. j.e. Lauamini/ mũdi estote: auferte malũ cogitationũ vestrarum ab oculis meis. Eodem. lij. d. Mundamini qui fertis vasa dñi. Secundũ indumentũ erat linea stricta: id est quedaꝫ camisia alba: que vocat gallice rocheth. i. ꝓtinentia carnis/que est exterius. Sine hac etiam non debet ministrare sacerdos. Unde Zach. iij. b. dicitur: Jesus sacerdos magnus erat indutus vestibus sordidis: ⁊ stabat ante faciem ãgeli: Qui respondit ⁊ ait ad eos qui stabant coram se dicens: Auferte vestimẽta sordida ab eo: et dixit ad eum: ecce abstuli a te iniquitatem tuam ⁊ indui te mutatoriis. Tertiũ indumentũ est alba: que totũ corpus vestit: et est valde ampla ⁊ valde longa: hec est operis mũdicia. Albedo sinceritati ⁊ hilaritati attestat: Que duo monet dñs in operib⁹ seruare. De primo dicit Matth. vj. a. Attendite ne iusticiã vestram faciatis coram hominib⁹ vt videami ab eis. De secũdo eodem. vj. b. Cum ieiunat/ nõ eritis sicut hypocrite tristes. Et. j. c. Tu autẽ cũ ieiunas vnge caput tuũ ⁊ faciem tuam laua. Eccl. xxxv. b. In omni dato hilarem fac vultum tuũ. Roma. xij. b. Qui miserek in hilaritate. De vtroq̃ simul dicit Apocl. xix. b. Datũ est illi vt se cooperiat byssino splendenti ⁊ candido. Byssin⁹ splendẽs mũdicie hilaritas: byssinus candid⁹ mũdicie sinceritas. Amplitudo huius vestis/est abũdans iusticia: De qua Matth. v. c. Nisi abũdauerit iusticia vestra plus q̃ scribarũ ⁊ phari seor: non intrabitis in regnũ celor. Prouer. xv. a. In abunti iusticia virtus maxima est. Longitudo attestat pseuerãtie: sine qua non est meritũ apud deum. Matth. x. c. Qui perseuerauerit vsq̃ in finẽ/hic salu⁹ erit: ⁊ non alius. j. Cor. ix. d. Oẽs q̃ in stadio currũt/oẽs q̃dẽ currũt/ sed vn⁹ accipit brauiũ. ſ. pseuerãs. Quartũ indumẽtũ est baltheus siue cingulũ siue cona: et significat iusticiã: Juxta illud Esa. xj. a. Et erit iusticia cingulũ lumbor eius. Dicit Exo. xxviij. g. q̃ balthe⁹ erat ex quattuor coloribꝰ preciosis: quia iusticia in quattuor ꝓsistit: sine quib⁹ non est salus. ſ. in declinatiõe malor/in restitutione ablator/in solutione debitor/in punitione erratorũ. De ꝗ baltheo dicit dñs cõminãdo/ Job. xij. c. Baltheũ regum dissoluet et ꝑcinget fune renes eor. Quintũ indumentũ est tunica hiacynthina/que celi colorẽ habet: et significat spem. Que de bonis celestib⁹ trãs est. Ab hac veste dependebant malogranata ⁊ tintinnabula mixta: per que significant operũ bonor merita: quia spes est certa expectatio futuror bonor ex gr̃a ⁊ meritis pueniẽs: Alioq̃n si desint merita/nõ est spes sed ꝑsumptio vana. Vel tunica hiacynthina ẽ sacerdotũ vita: q̃ tota debet esse celestis. Phil. iij. d. Cõuersatio nr̃a in celis ẽ. Col. iij. a. Mortui est ⁊ vita vr̃a abscõdita ẽ cũ christo i deo. Et de hac dicit Sap. xviij. d. q̃ in veste poderis quã habebat sacerdos/erat descript⁹ vniuersus orbis: qꝫ omnes debent inuenire in vita sacerdotũ q̃d valeant ⁊ debeant imitari. Uñ. Regis ad exẽplũ totus cõponit orbis. Sz heu hodie nullũ maius periculũ q̃q̃ viuit ad exemplũ: vt dicit Seneca. Daniel. xiij. a. Egressa ẽ iniq̃tas de babylone a seniorib⁹ iudicibus qui videbant regere populũ. Osee. v. a. Audite ꝗ sacerdotes quia vobiscũ est iudiciũ: quoniã laque⁹ facti estis speculationi: et sicut rete expansum super montem thabor: q̃d interp̃tatur lumen veniens. Jdeo dicit dñs Mat. xxiij. a. Super cathedrã moysi sederũt scribe ⁊ pharisei: quecunq̃ ergo dixerit vobis facite: fm opera vero eor nolite facere. Loco huius indumẽti habent nostri sacerdotes casulã. Sextum indumentũ est superhumerale: loco cuius habent nostri sacerdotes stolam: per quaz longanimis patientia designatur: que necessaria est sacerdotibus. Unde Ps. Bene/patientes erunt: id est dlu vt inũcient. Prouer. xix. b. Doctrina viri: id est christi/ per patientiam noscitur. Septimum indumẽtũ est rationale: Loco cui⁹ habent archiepiscopi pallium: per q̃d discretio siue prudẽtia significat: que valde necessaria est sacerdotibus qui debent alios prudent regere et se ipsos. Matth. x. b. Estote prudentes sicut serpentes. Phs. Memo iuuenes eligit ducesꝫ eo q̃ nõ cõstet eos esse prudentes: Quia dicit Job. xij. c. In antiquis est sapientia: ⁊ in multo tempe prudentia. Octauũ indumentũ est cidaris: Loco cui⁹ habent nostri sacerdotes amictum: per quẽ designatur fides: quia fides de occultis est que non vident. Heb. xj. a. Fides est argumentũ non apparentiũ: Et tñ luminositas eius maior est omni luce ratiõis humane. Unde Apocl. xij. a. dicitur: Mulier amicta sole: id ecclesia fide: et luna sub pedibus eius: id est lunã rationis habẽs. ij. Cor. x. b. Consilia destruẽtes: et omnẽ altitudinẽ extollentẽ se aduersus sciẽtiã dei. Et vide q̃ amictus capiti imponit ⁊ collo circũdatur: quia fides in corde est per iustificationem: et in ore per confessionẽ. Roma. x. b. Corde credit ad iusticiã: ore autẽ cofessio fit ad salutẽ. Job. xxxix. c. Munq̃d prebebis eẽ fortitudinẽ: aut circundabis collo eius hinnitũ? Hinnitũ collo circũdam⁹: quando q̃d corde credim⁹/ore ꝓfitem̃. Si ꝗ modo essent induti sacerdotes: inde sequeret profectus ⁊ gaudium subditor: Unde sequitur: a Et sancti tui: id est minores in baptismo sanctificati. b Exultent/exẽplo sacerdotũ/ pficientes in bono. Hiere. xxxj. c. Inebriabo animas sacerdotũ pinguedine ⁊ populus me⁹ bonis adimplebit. Judith. viij. c. Vos q̃ estis presbyteri i populo dei/ex vob pendet anima illor ⁊c. Deinde ex persona ipsius prophete rogãtis deũ patrẽ subdit: c Propt dauid seruũ tuũ/ Q̃ deus pr̃: d Nõ auertas penit⁹/a iudeis: e Faciẽ christi tui. i. noticiã filij tui incarnati. q. d. ꝓpt me o de⁹ pr̃/iudeos licet christũ crucifixerint/penit⁹ nõ repellas: ꝗ salua ad min⁹ reliquias. Esa. x. e. Si fuerit populus israel quasi arena maris: reliquie ꝓuertentur ex eo. ij. Paral. vj. g. Dñe deus ne auertas faciem christi tui: memento misericordiarum dauid. Vel in persona ecclesie. c Propter dauid seruum tuũ: id est propter filium tuum factum seruum: Ipse enim exinaniuit se: formam serui accipiẽs: Phil. ij. a. d Non auertas faciem christi tui: id est clementiam filij tui a populo tuo: sed potius respice oculo misericordie. Unde. ꝗ. Respice in faciez christi tui. Sequitur: f Jurauit domin⁹. Tertia pars: vbi ostendit promissiones dei factas edificatẽ sion: id est ecclesie. Et respondet dauid tacite obiectioni que posset fieri: scilicet quare dixit: Propter dauid seruum tuum non auertas faciẽ christi tui/potius q̃ ꝓpt aliũ: quia videlicet illi facta fuit specialiter promissio a deo ⁊ impleta. Et hoc ẽ: f Jurauit dominus: id est ĩmobiliter promisit: g Dauid/litterali vel spirituali/ veritatẽ: h Et nõ frustrabit eum: Alia littera: Et non penitebit eũ: id est non mutabit promissum. Et nota cum dicitur alicubi deus penitere: operis mutatio/ non consilij variatio/ vel errozis correctio/ vel dolozis afflictio designatur. Sicut ergo homo penitens mutat q̃d fecit: sic cum de deo dicitur Gen. vj. b. Penitet me fecisse hominem: sensus est: delebo quem feci hominem. j. Regl. xv. f. Triumphator in israel non parcet/nec penitudine flectetur: neq̃ enim homo est vt agat penitentiam. Numeri. xxiij. c. Non est deus quasi homo vt mẽtiat: neq̃ vt filius hois vt mutet. Deinde oñdit q̃d iurauit dñs dauid: ꝗ. ſ.

Ut letentur a et scti tui b exultẽt. Propter c faciẽ christi tui. Jurauit dñs d dauid seruũ tuũ: nõ auertas

De iureiu. c. et si christus. Ut in vitate non penitebit

Tertio topico de problemate accidentis compto et contracto

Justicia in quattuor consistit

Spes quid sit

Quã dicit deus penitere

* De fructu vẽtris tui

Vel sic: f Jurauit dominus. i. pater firmiter statuit: g Dauid. i. christo/veritatem: h Et non frustrabitur eũ: id est et implebit ꝓmissum. Jurauit inquã dicẽs ei:

* De fructu vẽtris tui. i. aliq̃s

Vel sic: f Jurauit dominus dauid: id est viro iusto/ veritatem h Et non frustrabitur eum/ a promissio.

* De fructu vẽtris tui. i. aliq̃

Ps. 91.

Ps. 83.

a De fructu vētris tui ponā sup sedē tuā. i. ex te nascet q̄ erit rex sup isrl'. s. christ⁹. De q. ij. Reg. vij. b. Suscitabo semē tuū post te qd̄ egrediet̄ d̄ vtero tuo ⁊ firmabo regnū ei⁹. Esa. ix. b. Puer nat⁹ ē nob ⁊ fili⁹ dat⁹ ē nob: et fact⁹ ē pncipat⁹ ei⁹ sup humerū ei⁹: ⁊ vocabit̄ nomē ei⁹ admirabil'/ ɔsiliari⁹/ de⁹ fortis/ pr̄ futuri secl'i/ pnceps pacis: Al'ter multiplicabit̄ eius imperiū: ⁊ pacis nō erit finis: sup soliū dauid et sup regnū ei⁹ sedebit: vt ɔfirmet illud ⁊ corroboret illud ī iudicio et iusticia amodo et vsq̄ in sempiternum.

a b †De fructu ventris tui pōnā c super sedem tuam. Si cū/ d e stodierint filij tu̇i tēstamētū f g meū: ēt testimonia mea hēc h que docebo eos. Et filij ēoꝝ i k vsq̄ ī sęcūlū: sēdebūt sup se/ l m dē tuā. Qm̄ ēlegit dn̄s siōn: n †ēlegit eā ī habitationē sibi. o p Hec rēq̄es mea ī sęcūlū sę/ q r culi: hic hitābo qm̄ †ēlegi eā. s t Uidūā ei⁹ bn̄dicēs bēnedi/ v x y cā: pāupes ei⁹ sāturabo pāib⁹.

iij. Reg. ij. g. Thron⁹ dauid erit stabil' corā dn̄o ī sempitnū. Et nota q̄ dicit: De fructu vētris/ ⁊ nō femoris: per hoc sique notat̄ q̄ d̄ femia tm̄ nat⁹ ē christ⁹/ ad quā vir n̄ accessit. Ps̄. 84. Un̄. s. Terra nr̄a dabit fructum suū. Ideo btā vgo d̄r apis. Eccl. xj. a. Breuis ī volatilib⁹ apis: q̄ d̄ se tm̄ generat/ vt dic Aug⁹. in. iij. li. d̄ mirabilib⁹ scptur̨e diuin̨e. Ob h̄ etiā christ⁹ d̄r vmis: q2 de sola terra nascit̄: vt d̄r ibidē. Un̄ patet q̄ nō d̄ salomone intelligit̄ h̄: qui nō tm̄ de femia nat⁹ est: ⁊ cui⁹ regnū non fuit sempiternū.

* a De fructu vētr' tui. i. aliq̄s labore tuo mihi genitos in fide: Juxta illud/ Jaco. j. c. Uolūtarie nos genuit vbo vitatis sųe: vel ī cruce poti⁹ parturiuit. Esa. lx. a. Filij tui delōge venient ⁊c. b Ponā sup sedē tuā. i. faciā platos ⁊ doctores Ps̄. 44. eccl'įe: qd̄ vificatū fuit ī apl'is. Un̄ d̄r. s. Pro pr̄ib⁹ tuis nati sūt tibi filij: ɔstitues eos pncipes sup oēm terrā.

* a De fructu vētris tui. i. aliq̄ de opib⁹ tuis: b Ponā sup sedē tuā. i. te ppt̄ illa mecū in iudicio ⁊ ī regno sedere faciā. Tale op⁹ ē vicere mūdū ⁊ relinq̄re. Apoc. iij. d. Qui vicerit dabo ei sedere in throno meo mecū: sic ego vici ⁊ sedeo cū pr̄e meo ī throno ei⁹. Jō aūt dic: d̄ fructu/ ⁊ n̄ fructū ponā: q2 nec oēs vocati ad regnū pueniunt: Juxta illud/ Mat. xx. b. Multi sūt vocati: pauci vo electi. Itē nec oia opa deo sūt accepta. Un̄ Greg⁹. Aliq̄n sordet ī ocul' iudicis qd̄ fulget ī oculis faciētis. c Si custodierit ⁊c. q. d. nō solū aplos p te genitos o tu christe faciā doctores ⁊ platos eccl'įe vel ī iudicio tecū sedere: imo etiā filios filioꝝ: ⁊ filios filioꝝ vsq̄ ī seculū. Et h̄ ē: c Si custodierit filij tui. i. apl'i ⁊ ceteri primo vocati: e Testamētū meū. i. vet⁹: f Et testionia mea. i. pcepta euāgelica. g Hec q̄ docebo eos/ p moysen et p te o christe: q2 lex p moysen data ē: gr̄a ⁊ vitas p iesū christū facta ē: Joh. j. b. h Et filij eoꝝ. i. seq̄ces seu imitatores vl' auditores eoꝝ/ supple si custodierint h̄: i Usq̄ ī seculū. i. q̄diu durat h̄ seculū: k Sedebūt sup sedē tuā. i. doctores eccl'įe erūt. Uel/ Usq̄ ī seculū sedebūt sup sedē tuā. i. sine fine regnabūt/ vel ī fine tecū iudicabūt. Sap. iij. b. Judicabūt iusti natiōes ⁊ dn̄abunt̄ pp'lis/ ⁊ regnabit dn̄s illoꝝ ī ppetuū. Uel sic: c Si custodierint. q. d. nō solum de fructu ventris tui/ O tu dauid: ponam super sedē tuā. i. nō solū christū doctorē eccl'įe vel iudicē aut regē faciā: imo oēs filios ei⁹ ⁊ filios filioꝝ successiue futuros. Et h̄ ē: c Si custodierit/ corde credēdo/ ⁊ ope exhibēdo. d Filij tui/ ⁊ filij eoꝝ/ futuri: vsq̄ in seculū/ testamentū meū ⁊ testimonia mea hec que docebo eos: Ipsi omnes k Sedebūt sup sedē tuā. i. doctores vel iudices vel reges erūt. iij. Reg. iij. c. Si ābulaueris ī vijs meis: ⁊ custodieris pcepta mea ⁊ mādata mea/ sic ambulauit pr̄ tu⁹: lōgos faciā dies tuos ī ɔspectu meo. Uel si p dauid itelligat̄ vir iust⁹: tūc p filios ei⁹ accipiunt̄ cogitatiōes seu mētis ɔceptiōes: per filios filioꝝ/ opa q̄ ex illis q̄dāmodo generant̄. Et est sensus: c Si custodierit filij tui. i. mētis ɔceptiōes: h Et filij eoꝝ. i. opatiōes ex illis pueniētes. e Testamentū meū. i. baptismale pactū vel penitētiale pmissū vel clericale vel regulare votū: f Et testionia mea. i. pcepta seu monita vel ɔsilia vel exēpla: q̄ oia testificant̄ p faciētib⁹ vel ɔ nō facientes. g Hec inquā/ que docebo eos/ nō que ipsi iuenerūt: hoc est/ si ɔ pactū vel pceptū meū nō fecerint: i Usq̄ ī seculū sedebūt sup sedē tuā. i. te regnare vl' iudicare cū dn̄o faciēt. Itē sic: c Si custodierit filij tui testamentū meū ⁊ testionia mea. i. si opa tua nō dissipauerit ea. i. si talia fuerint cū qb⁹ māserit testamētum meum ⁊ testimonia mea. i. lex vet⁹ ⁊ noua: vel pax ⁊ opa: g Hec q̄ docebo eos. Sup. Btūs quē tu erudieris Ps̄. 93. dn̄e ⁊ de lege tua docueris eū. Al' † preelegit Pax ē testamētū dn̄i. Joh. xiiij. d. Pacē relinq̄ vob: Al' † preelegit pacē meā do vob. Opa sūt testionia ei⁹. Joh. x. e. Opa q̄ ego facio ipa testioniū phibēt d̄ me. h Et/ tūc/ filij eoꝝ. i. merces opeꝝ: i Usq̄ ī seculū. i. ī et̄nū: k Sedebūt sup sedē tuā. i. q̄etē et̄na3 tųe cōsciētie pstabūt. l Qm̄ elegit. q. d. h̄ pmisit dn̄s gratis n̄ p meritis: qm̄ elegit dn̄s/ sola gratia nullo merito p̄cedēte: m Sion. i. ecclesiā p speculū in enigmate videntē. Ad q̄d: n Elegit eā in habitationē. i. vt habitaret ibi. j. Cor. iij. c. Tēplū dei estis ⁊ spūs dei habitat ī vob. Apoc. xxj. a. Ecce tabnaculū dei cū hoib⁹ ⁊ habitabit cū eis. Est aūt triplex electio q̄ dn̄s elegit ecclīā. Triplex electio q̄ elegit dn̄s Prima ē electio pdestiatiōis. Eph. j. a. Elegit nos ī christo añ mūdi ɔstitutionē. Scd̄a iustificatiōis. Joh. xv. c. Nō vos me elegistis s̄ ego elegi vos. Tertia glificatiōis. Mat. xiij. f. Elegerūt bonos ī vasa sua. Mat. xx. b. Multi sūt vocati/ pauci vo electi. Glo. ad regnū. o Hec req̄es. Uerba sūt dn̄i: q̄ sic ecclīā amat vt dicat se requiescere ī ea: si tn̄ ipa req̄escit ī illo. q. d. vtiq̄ elegit dn̄s sion/ dicēs: Hec req̄es mea. i. loc⁹ req̄ei męe ē in ecclīa: quā req̄em ppāt dn̄o vtutes: maxie aūt hūilitas/ pietas/ et pax/ ⁊ prudētia. De p/ Esa. lxvj. a. Sup quē req̄escet spūs me⁹ nisi sup humilē ⁊ ɔtritū spū: De scd̄o/ Esa. xxviij. c. Hec req̄es mea reficite lassū. De tertio/ Ps̄. In pace fact⁹ ē loc⁹ ei⁹. Et iter Ps̄. 75.
In pace ī idipm dormiā ⁊ req̄escā. De q̄rto/ Prouer. xiiij. d Ps̄. 4.
In corde prudētis req̄escit sapia. Et ne putaret̄ q̄ ad ips̄ hēret dn̄s req̄em ī ecclīa ⁊ nō sp: Jō addit: p In seculū secli: id ē in futuro ⁊ ī pn̄ti/ seu ī et̄nū. Mat. vlt. d. Ecce ego vobiscū sū oib⁹ dieb⁹ vsq̄ ad ɔsūmationē seculi. q Hic habitabo/ ī pn̄ti p fidē. Eph. iij. d. Dico hitare christū p fidē in cordib⁹ vr̄is. Zach. ij. d. Applicabūt̄ gētes mult̨e ad dn̄3 ī die illa ⁊ erūt m̄ ī pplm ⁊ hitabo ī medio tui. In futuro p spē3 q̄ succedet fidei. Et h̨ec habitatio erit ɔtinua ⁊ ppetua ⁊ q̄eta. Ezech. vlt. d. Nomē ciuitatis ex illa die dn̄s ibidē. Esa. lxij. b Terra tua nō vocabit̄ ápli⁹ desolata: s̄ vocabit̄ volūtas mea ī ea: ⁊ tra tua inhitabit̄: q2 cōplacuit dn̄o ī te hitare. s. hitabit eni iuuenis cū vgie ⁊ hitabūt ī te filij tui. r Qm̄ elegi eā. q. d. h̄ hitatio mea nō erit ex meritis ei⁹: s̄ ex gr̄a mea q̄ dat ipsi eccl'įe bn̄dictionē. Un̄ seq̄t: s Uiduā ei⁹. i. illā aia3 q̄ marito ātiq̄. s. mūdo vl' carnali sensū penit⁹ viduata ē/ ⁊ a mūdano auxilio ⁊ ɔsilio destituta: t Bn̄dicēs/ bn̄dictiōe gr̄e ī pn̄ti: v Bn̄dicā/ bn̄dictiōe gl'įe ī futuro. De pma bn̄dictiōe d̄r Prouer. x. c. Bn̄dictio dn̄i diuites fac. De secunda/ Eph. j. a. Bn̄dixit nos oī bn̄dictiōe spūali ī celestib⁹. Mat. xxv. c. Uenite bn̄dicte pr̄is mei ⁊c. Ul' viduā dic aia3 qualibet fidelē: q̄ a marito suo. i. christo ē dū h̄ viuit corpalit̄ vidua: cui tn̄ seruat fidē ɔiugalē: q2 sperat ipm aliq̄n reuersurū et eā secū in domo sua ducturū. Prouer. vij. c. Nō est vir ī domo sua: abijt via lōgissima: sacculū pecunįe secū tulit: ī die plen̨e lun̨e reuersur⁹ ⁊c. Osee. iij. b. Dies multos expectab me: n̄ fornicaberis ⁊ nō eris cū viro. De hac vidua d̄r Eccl. xxxv. c. Nō despiciet dn̄s pces pupilli: nec viduā si effūdat loq̄lā gemit⁹. Job. xxiiij. d. Pauit sterilē. i. carnē: ⁊ vidųe. i. aįe nō bn̄fec. j. Timoth. v. a. Qųe vere desolata ē ⁊ vidua speret ī deū. Seq̄t: x Paupes ei⁹. i. eccl'įe: q̄ sūt vere paupes: n̄ de suis meritis psumētes s̄ iugit̄ defect⁹ suos ɔsiderātes/ ī sola dei misericordia spē suā ponūt. Hos/ y Saturabo dic dn̄s/ panib⁹/ trib⁹. i. fide/ spe/ charitate replebo. De qb⁹ Luc. xj. a. Amice cōmoda m̄ tres panes. Uel q̄nq̄ panib⁹: q̄rū pmus Quiq̄ panib⁹ est panis penitentįe: De q. iij. Reg. xix. a. Respexit helias: satiat dn̄s

et ecce ad caput eius

et ecce ad caput eius succinericius panis q̃ fit ꝺ cinere. i. de pctõ/
Ps.101. rũ memoria q̃si ꝺ farina ⁊ aq̃ lachrymarũ. Unde Ps. Cinerez
Ps.41. tanq̃ panẽ mãducabã. Itẽ. Fuerũt mihi lachrymę meę panes
die ac nocte. Scꝺs ẽ panis doctrinę: De q̃ Eccli. xv. a. Cibauit illũ pane vitę ⁊ intellectus. Dat. iiij. a. Nõ in solo pane viuit
hõ: sed in oi ꝟbo qꝺ ꝓce
40.dis.c.1. dit ꝺ ore dei. Tertius ẽ
panis eucharistię: De
quo Joh. vi. e. Panis
Al † Ibi sus/ citabo quem ego dabo/ caro
mea ẽ. Itẽ eodẽ. vi. e.
Ego sũ panis viuus q̃
ꝺ cęlo descẽdi. Quar
tus ẽ panis grę: De q̃
Luc. xi. a. Panem nr̃m q̃tidianũ da nob hodie. Quintus est
panis glorię: De q̃ Luc. xiiij. d. Btũs q̃ mãducabit panẽ in
Ps.21. regno dei. Mis panib⁹ saturãt pauperes spũ. Unde. s. Edẽt pau/
peres et saturabũt ꝛc. Esa. lxv. b. Serui mei comedẽt et vos
esuriet. Luc. i. e. Esurientes ipleuit bonis ⁊ diuites dimisit
inanes. Sequit: a ¶Sacerdotes eius. i. omẽs fideles ecclię: q̃
corpa sua offerũt deo hostiã viuã/ sctãz/ et deo placẽtẽ: Ro.
xij. a. b ¶Induã salutari. i. christo: sm illud/ Gal. iij. d.
Quicũq̃ in christo baptiçati est: christũ induisti. Ro. xiij. d.
Induimini dñm iesum christũ. Christũ aũt idui/ est eius frutib⁹
ac moribus adornari. Vel/ a ¶Sacerdotes eius. i. ꝓlatos
ecclię/ sacra dãtes. i. sacramẽta gratię ministrãtes. b ¶Induã
salutari. i. pęnitẽtia finali vel charitate: q̃ sola merek salutẽ.
Esa. lxi. d. Induit me dñs vestimẽtis salutis: ⁊ indumẽto iusti/
cię circũdedit me. c ¶Et scti eius. i. baptismo sctificati:
d ¶Exultatiõe exultabũt. i. iugik: vel duplicik. s. interius ⁊
exterius: vel in ꝑsenti ⁊ in futuro: vel ꝓ duob⁹. s. ꝓ stola corpis
et ꝓ stola aię: vel pro euasiõe mali ⁊ ꝓ adeptiõe boni. ij. Da
rak. vi. g. Sacerdotes tui dñe de⁹ induant salutẽ: ⁊ scti tui lę/
tenk. Esa. lxi. d. Qui redempti sũt a dño reuertenk ⁊ veniẽt in
sion laudãtes: ⁊ lętitia sempitna sup capita eorũ: gaudiũ ⁊ lę/
titiã tenebũt ⁊ fugiet dolor ⁊ gemitus. Idem eodez. xxxv. d.
e ¶Illuc. i. ad viduã ⁊ pauperes ⁊ sacerdotes ⁊ sctos: f ¶Pro
ducã. i. extẽdã/ dic deus pr: g ¶Cornu dauid. i. glię chri/
sti sublimitatẽ: id est/ illis dabo eãdem gloriã ⁊ dignitatẽ quã
dedi filio meo. Et h̃ ideo ꝓtingit: quia/ h ¶Paraui/ in eis
lucernã christo meo. i. ipsos feci lucernaz filio meo. i. re/
cęptaculũ glię eius. Lucerna enim ꝓprie ẽ vas vbi lumẽ ponik:
Idẽ est q̃ ac si dicat: ideo ad tantã celsitudinẽ veniẽt: qz erũt
vasa in q̃b⁹ lucebit christus/ ipsi attribuẽtes q̃cq̃d boni habe/
bũt. Vel sic: e ¶Illuc. i. in sion. i. ecclesiaz: f ¶Produ/
cã cornu dauid. i. ecclię dabo fortitudinẽ christi: vt sic cor
nu carnẽ excedit: sic fortitudo ecclesię excedat fortitudinẽ car
nalẽ. Esa. xl. g. Qui sperant in dño mutabunt fortitudinem.
Luc. i. g. Erexit nob cornu salutis in domo dauid. Illa autẽ
Johãnes bapti/ ꝓductio in pte facta fuit ꝑ iohãnẽ baptistaz: q̃ ꝓcessit christũ
sta precessit chri/ nascẽdo/ ꝓdicãdo/ baptiçãdo/ moriẽdo: sicut ꝓęco iudicem:
stum q̃dupliciꝗ aut sic vox ꝟbũ: aut sic seruus dñm: aut sic lucerna portak ante
regẽ. Unde subdit: h ¶Paraui: ꝓdestinãdo/ sctificãdo/ docẽ
do/ ꝓseruãdo/ regẽdo: i ¶Lucernã. i. iohãnẽ baptistã: De
q̃ Joh. v. f. Ipse erat lucerna ardẽs ⁊ lucens. k ¶Christo
meo. i. vt ꝑ eũ christus hoib⁹ innotesceret. Job. xxxviij. d. Mũ
q̃d ꝓducis luciferũ in tpe suo? Malach. iij. a. Ecce ego mitto
angelũ meũ ⁊ ꝓpabit viã ante faciẽ meã. Et q̃ h̃ debeat intel
ligi de iohãne: patet ꝑ illud qꝺ dñs dic/ Mat. xi. b. Hic ẽ ꝺ q̃
scꝑtũ ẽ: Ecce ego mitto ãgelũ meũ añ faciẽ tuã q̃ ꝓpabit viã
tuã añ te. Inde ẽ q̃ i ꝓfest⁹ dieb⁹ vn⁹ cęre⁹ accẽsus deferk añ
euãgeliũ: Hic ẽ enim iohãnes: q̃ sol⁹ ꝓcessit ꝑmũ aduẽtũ chri/
sti. In fest⁹ ꝟo dieb⁹/ ꝓcedũt duo cęrei: qz secũdũ aduẽtũ ꝓce/
dent enoch ⁊ helias: Apoc. xi. a. Ita sublimabo ecclias: sed
l ¶Inimicos eius. s. ecclesię vel christi: hos. s. q̃ nõ sũt filij ec
clesię: qz q̃ nõ est mecũ ꝗ me ẽ: ⁊ q̃ nõ ꝗgregat mecũ/ dispgit:
Mat. xij. c. m ¶Induã ꝓfusiõe/ ękna. Job. viij. d. Qui
oderũt te induent ꝓfusiõe. Hiere. xx. c. Cõfundenk vehemẽt
qz nõ intellexerũt opꝓbriũ sempitnũ: q̃ nunq̃ delebitur.
Duplex confu/ Erit aũt duplex ꝓfusio reprobor. Una in iudicio in exprobra/
sio reprobor tiõe miscẽdię quã nõ fecerũt. Mat. xxv. d. Esuriui ⁊ nõ dedisti
mihi mãducare. Altera in snię platiõe. Eodẽ. Ite maledicti in
ignẽ ęternũ. Unde Ps. Induak sic diploide ꝓfusiõe sua. Hiere.
xvij. c. Induc sup eos die afflictiõis/ ⁊ duplici ꝓtritiõe ꝓtere Ps.108.
eos. n ¶Sup ipsũ aũt. i. christũ integrũ: o ¶Efflore/
bit. i. apparent florebit. p ¶Sctificatio mea. i. effectus scti/
ficatiõis meę. s. gloria
intus in aia/ ⁊ exteriꝰ in Al † florebit
corpe ꝓfirmata. Vel/
n ¶Sup ipsũ. i. chri/
stũ caput: o ¶Eflo
rebit. i. efficacit ⁊ ex/
cellenter florebit: p
¶Sctificatio mea. i.
ptãs sctificãdi: qm̃ so/
lus christus sctificauit ꝑ sanguinẽ suũ ecclesiã. Eph. v. e. Chri
stus dilexit ecclesiã ⁊ seipsũ tradidit ꝓ ea vt illã sctificaret. Job.
xvij. c. Ego ꝓ eis sctifico meipsm/ vt sint sctificati in veritate.

n o
p sctificatio mea. ¶Cãticum
graduum. ¶CXXXII
q r s t Ecce q̃ bonum ⁊ q̃ iucũdũ habitare frẽs in vnũ.

Ecce q̃ bonũ. Hic ẽ deci/ ¶Expo. Ps. CXXXII
musq̃ grad⁹. s. frakna charitas: q̃ frẽs fak habitare
in vnũ: vñ sequtur bñdictio ⁊ vita ękna. Et ẽ h̃ psalmus
scꝺs atom⁹ vt dic Glo. i. idiuisus: tũ ꝓpk sui breuitatẽ: tũ ꝓpk
materię vnitatẽ/ q̃ nõ variak: tũ qz nec ꝑsona nec mod⁹ loquẽ
di mutak: tũ qz charitas diuisionẽ nõ recipit. Titul⁹. Cãticũ
graduũ: vt. s. Intẽtio monet ad ꝓcordiã ⁊ vnanimẽ habi/
tationẽ. Recte aũt sequk iste psalm⁹ ꝑcedẽtẽ: qz ibi actũ est de
ędificatiõe dom⁹ dñi: q̃ ꝓficik charitate de q̃ h̃ agik. Prophe
ta q̃ vel in ꝓpria ꝑsona vel virt iusti loquẽs de fratrũ cohabita
tiõe exultãs/ ait: q ¶Ecce/ aggratulatiue/ admiratiue/ demõ
stratiue: r ¶Qꝺ bonũ. i. q̃ vtile: s ¶Et q̃ iucũdũ. i. q̃
delectabile ẽ: t ¶Habitare frẽs in vnũ. i. ꝓcordik/ disposit⁹
tũ decenk diuersis officijs singulorũ/ q̃ nõ impedit vnitatẽ: sed
fak sicut in vno corpe diuersa mẽbra/ singula retinẽt officia: nec
iõ min⁹ ẽ corpus vnũ. i. Cor. xi. d. Un⁹ panis ⁊ vnũ corpus
multi sum⁹. Roma. xij. b. Sic in vno corpe multa mẽbra ha/
bem⁹: oia aũt nõ eundẽ habẽt actũ: ita multi vnũ corp⁹ sum⁹
in christo: singuli aũt alter alteri⁹ mẽbra. Hęc vnitas/ vt dicit
Aug⁹/ oibus ꝓuenit christianis: q̃ in vnũ debẽt habitare mẽ
te ⁊ fide. i. hze vnã mẽtẽ ⁊ vnã fidẽ: Juxta illud Act. iiij. f.
Multitudinis credẽtium erat cor vnũ ⁊ aia vna. Phil. ij. a.
Implete gaudiũ meũ vt idẽ sapiat⁹/ eandẽ charitatẽ haben/
tes: vnanimes/ idipm sentiẽtes. Aug⁹. Propzie h̃ ꝓuenit mo/
nasteriꝭ ⁊ frib⁹ in vnũ cohabitãtib⁹: nõ mõ corde/ sed etiã cor/
pore: Mã talis cohabitatio q̃ ꝓcors ẽ in bono/ valde vtilis ẽ
et delectabilis. Unde Sen. Nullius rei sine ꝓsortio iucũda est
possessio. Primo q̃dẽ placet deo ⁊ hoibus. Eccli. xxv. a. In
trib⁹ placitũ est spiritui meo; q̃ sũt ꝓbata coram deo ⁊ hoib⁹:
Cõcordia fratrũ: amor proximorũ: vir ⁊ mulier bñ sibi ꝓsentiẽtes.
Jo dic apl's Eph. iiij. a. Solliciti seruare vnitatẽ spũs in vin/
culo pacis. Est aũt multiplex vnitas. Prima ẽ vnitas carna/ Multiplex vnitas
lis. Sen. ij. d. Erũt duo in carne vna. Scꝺa/ vnitas naturalis: q̃
q̃ in symbolo athanasij. Tia rõnalis ⁊ caro vnus ẽ hõ. Tertia
mẽtalis: de q̃ Act. iiij. f. Multitudinis credẽtiũ erat cor vnũ ⁊
aia vna. Quarta moralis: q̃ q̃ Ps. De⁹ q̃ inhabitare fak vnanimo Ps.67.
ris in domo. Quita spũalis. i. Cor. vi. d. Qui adhęret deo/ vn⁹
spũs ẽ. Sexta ꝑsonalis: de q̃ in symbolo eodẽ: De⁹ ⁊ hõ vn⁹ ẽ
christus. Septia eẽntialis. Joh. x. f. Ego ⁊ pr̃ vnũ sum⁹. i. Joh.
v. b. Et hi tres vnũ sũt. Octaua ẽ socialis siue localis siue corpa Multiplex vni/
lis: et ꝺ hac h̃ agik sm vnã expositionẽ. Et hz h̃ multas vtili/ ratis vtilitãs
tates. Prima ẽ ꝗ casũ suffultio. Eccli. iiij. c. Melius ẽ duos ee
simul q̃ vnũ: habẽt enim emolimẽtũ societatis suę: si vn⁹ cecide
rit. i. ad casũ impulsus fuerit/ ab altero fulciek. Scꝺa ẽ a casu
releuatio. Eodẽ ꝓtinue. Ue soli: qz cũ ceciderit nõ hz sublevan
tem se. Tertia ẽ mutua cõmotio seu ꝓuocatio ad bonũ. Ibi/
dem: Et si dormierit duo simul/ fouebunk mutuo: vn⁹ quõ ca/
lefiet: q. d. nullo mõ. Quarta ẽ resistẽdi fortitudo. Ibidẽ. Et
si q̃spiã prevaluerit. i. ꝓualere voluerit ꝗ vnũ: duo resistẽt ei.
Prouerb. xviij. c. Frater q̃ iuuak a fratre: q̃si ciuitas firma.
Dicik Judic. xviij. g. de Lais. Percusserũt eos: scilicet viros
Lais in ore gladij vrbẽq̃ incendio tradiderũt: nullo penit⁹ fe/
rente ꝓsidiũ: eo q̃ procul habitarent a sidone: et cũ nullo ho/
minum haberent quicq̃ societatis. Lais interpretatur leo.

Unde licet homo